

22 Februarie

Skrifgedeelte: Psalm 18 (vgl. 2 Sam 22)

Fokusgedeelte: Psalm 18: 2, 3

Die Here is 'n rots vir dié wat Hom liefhet

In doodsgevaar het Dawid baie benoud na die Here geroep (vs 4-7). Die Here het op 'n gerub geklim en gevlieg – wolke en wind, 'n aardbewing, hael en weerlig het die see oopgeklou! (vs 8-16). Só het Hy hom van sy vyand gered omdat Hy hom liefhet (vs 17-20).

Die HERE se geregtigheid hou verband met gehoorsaamheid aan Hom. *Hy is 'n rots vir dié wat Hom liefhet* (vs 21-32). Daarom laat Hy Dawid oorwinnings behaal (vs 33-46). Daarom sluit Dawid sy lied af met 'n lofprysing aan sy Rots (vs 47-51).

Twee geloofswoorde harmonieer dié danklied. Ons Gereformeerde gelowiges, wat in 2009 dankfees vier vir die 150-jarige bestaan van die Gereformeerde Kerke in Suid-Afrika, behoort hierop ag te gee –

Rots. Deur ons geskiedenis heen – aanvanklik die skeldnaam: *Dopper*; by tye beduidende invloed in die samelewing vir so 'n klein kerkie; oor die laaste jare krimpende getalle en skerp onderlinge meningsverskille – was en bly die Here 'n rots vir ons. Dit is skuilplek, sterkte, onveranderlikheid, redding, beskerming.

Liefde. Alles wat ons so ernstig en korrek van Hom bely, beteken niks as ons Hom nie liefhet nie. Het ú Hom lief – of is u dalk huiwerig om dié woord hardop in gebed vir Hom te sê?

Sing: Psalm 18:1, 12 (1936)

Ds J Botha (Laeveld)

